

Kulttuuri- kuntoilemaan

Tässä Sirkka-lehdessä käsitellään kulttuurin ja ihmisen hyvinvoinnin suhdetta eri näkökulmista. Teema on ollut esillä niin paikallisissa kuin valtakunnallisissa medioissa viime aikoina. Musiikin ja muiden taide-elämysten virkistävät ja voimaannuttavat vaikutukset on tunnustettu muuallakin kuin vain kulttuuriväen omilla pohdintoilla. Samaan aikaan yhteiskunnallinen todellisuus ja siihen liittyvä uutisointi ja keskustelu pitävät näkyvästi esillä taloudelliseen, henkiseen ja kulttuuriseen hyvinvointiin kohdistuvia uhkakuvia. Synkkyyden kertaaminen synnyttää helposti epävarmuutta ja kaventaa tulevaisuudennäkymiä itse kullakin, mutta erityisesti heillä, joiden elämänlaatua ja -uskoa työelämän vaatimusten koventuminen, työttömyys, sairaudet tai muut ikävät asiat henkilökohtaisesti nakertavat.

Ihminen tarvitsee näkymän – mieluiten useita myönteisiä vaihtoehtoisia näkymiä tulevaisuuteensa voidakseen hyvin ja jaksakseen ponnistella vaikeuksiensa yli. Jaksamista edistävien näkymien synnyttäminen ja ylläpitäminen on haasteellista, jos todellisuus tarjoaa pääosin kielteisiä ja ahdistavia tulevaisuudennäkymiä. Miten taide ja kulttuuri voivat auttaa näissä haasteissa?

Niin toisten aikaansaannosten tuottamat taide-elämykset kuin omakohtainen taiteen harrastaminen irrottavat arjesta, virittävät ajattelua ja auttavat näkemään maailmaa syvemmin ja laajemmin. Toisten kanssa yhdessä toimiminen virkistää ja tarjoaa mahdollisuuden kollektiivisiin kokemuksiin ja tunteiden jakamiseen. Taiteen ja kulttuurin ilmentymät eivät välttämättä ole kiinni arjesta, mutta arvoissa kylläkin. Sen vuoksi taide- ja kulttuurikokemus voi tuottaa vaihtoehtoisia tulevaisuudennäkymiä, joissa koettu vaikeus suhteutuu laajempiin, arkiajattelusta irtautuviin yhteyksiinsä. Myönteinen näkymä tulevaisuudesta ja sen tarjoamista vaihtoehdoista auttaa suuntaamaan toimintaa mielekkäällä tavalla, vaikka välitöntä muutosta omassa arjesta ei olisikaan havaittavissa.

Vahva usko omaan merkitykseen toisten ihmisten joukossa ja luottamus tulevaisuuteen ovat korvaamattomia voimavaroja, joita mitkään hyväntahtoisesti tuotetut houkuttimet tai lainsäädännölliset pakotteet eivät voi korvata. Henkisesti virkeä ihminen jaksaa ja yleensä haluaa toimia niin itsensä kuin muidenkin hyvinvoinnin ylläpitämiseksi. Sen sijaan henkinen näköalattomuus estää näkemästä mahdollisuuksia ja tarttumasta toimeen. Fyysisen hyvinvoinnin ja kuntoilun merkitys myös henkisen hyvinvoinnin tuottajana on tunnustettu jo pitkään. Ihminen kaipaa kuitenkin myös henkistä kuntoilua, johon taiteen ja kulttuurin harrastaminen ja nauttiminen suovat erinomaiset mahdollisuudet. Hyvä kulttuurikunto avaa näköaloja ja mahdollistaa rohkaisevien tulevaisuudennäkymien näkemisen myös ns. kovina aikoina.

Mieskuoro Sirkat on syntynyt silloin kun Suomessa elettiin todella kovia aikoja eli yli 110 vuotta sitten. Tänäkin päivänä haluamme tuottaa yleisöllemme viihdyttäviä ja kulttuurikuntaa kohentavia elämyksiä, jotka mahdollistavat nykyisen elämänmenon katselemisen avarasti ja monipuolisesti. Meille laulajille perehtyminen esittämäämme musiikkiin ja sen tukemaan runouteen avaa myös omaan arkeemme vaihtoehtoisia näkymiä.

Toivon, että tämä Sirkka-lehti antaa virikkeitä lukijollemme ja innostaa omakohtaiseen kulttuurikuntoiluun.

JARI RANTAMÄKI,
MK-SIRKAT
PUHEENJOHTAJA

”Laulutaito on suuri lahja ihmiselle”

”Elävä katse silmissä!” Nuo sanat muistan varmaan ikuisesti kuoroajoiltani Joensuun yliopiston kuoron riveissä. Kuoron johtajalla Helena Hulmilla oli näet tapana rohkaista meitä ennen esityksiä ja saada ilmeemme näyttämään iloisilta laulaessamme. Saamastamme palautteesta päätellen onnistuimmekin usein.

Lähdin opiskelemaan Joensuun yliopistoon saksaa ja ruotsia syyskuussa 2000. Paikkakunta oli minulle ennestään tuntematon ja niinpä minun piti etsiä myös mielekkäitä harrastuksia. Äitini tiesi, että minulla on hyvä lauluääni ja hän kehotti minua hakeutumaan johonkin kuoroon Joensuussa. Joensuun yliopiston kuoro järjesti yhteensä kolme koelaulutilaisuutta syyskuussa 2000. Viimeisellä kerralla rohkaisin mieleni ja menin Joensuun normaalikoulun auditorioon, jossa minun ja muutaman muun kokelaan piti laulaa ”Taivas on sininen ja valkoinen”. Helena Hulmi hyväksyi näytteeni ja osoitti minut kakkosbassoihin.

Kuoroon tulo oli minulle eräänlainen kulttuurishokki, koska en ollut aiemmin tiennyt, että kuorolaulua voidaan laulaa eri äänissä! Lisäksi kuoron toiminta vaikutti erittäin ammattimaiselta ja muistan hieman pelänneeni,

tohdinko jatkaa harrastustani, koska se tuntui niin vaivalta. Olen kuitenkin iloinen siitä, että voitin alkujännitykseni ja jatkoin laulamista.

Lauloinkin Joensuun yliopiston kuorossa kuusi vuotta eli koko opiskeluaikani.

Kuoro oli – ja on edelleen – sekakuoro. Meitä oli silloin kaikista yliopiston tiedekunnista ja melkein kaikista aineistakin. Vuosittain järjestettiin kevät- ja joulukonsertit. Lisäksi meillä oli paljon muitakin esiintymisiä ja arvelen, että minulle kertyi kuoron riveissä kymmeniä keikkoja. Olimme myös ulkomailla kaksi kertaa: ensimmäisen kerran kansainvälisillä kuorofestivaaleilla Montanassa USA:ssa heinäkuussa 2003 ja toisen kerran Italiassa toukokuussa 2005.

Tulin takaisin kotiin Konnevedelle toukokuussa 2006. Valmistuin maisteriksi saman vuoden joulukuussa. Mieleni teki kovasti jatkaa kuorolaulua, mutta en oikein tiennyt, missä tulisin elämään ja asumaan. Päätin kuitenkin jäädä kotitalolleni. Viime vuoden huhtikuussa näin Keski-suomalaisen takasivulta pienen ilmoituksen, jossa Mieskuoro Sirkat ilmoitti avoimista harjoituksista ja koelaulutilaisuuksista. Menin Kolmikulman harjoitustiloihin ja sovimme laulukokeesta. Suoritin sen ja minut hyväksyttiin mukaan. Olin päätöksestä ikionnellinen!

Laulutaito on suuri lahja ihmiselle. Lisäksi kuorolaulu pitää yllä sosiaalisia taitoja ja antaa esiintymisvarmuutta. Olen sanonut monta kertaa, että en olisi voinut kuvitellakaan pyrkiväni Sirkkoihin, ellei minulla olisi ollut vankkaa kuorotaustaa Joensuun-vuosiltani. Mielestäni kaikki asiat kannattaa tehdä kunnolla ja olen mielissäni siitä reippaasta asenteesta, jolla Sirkat vie laulun ilosanomaa eteenpäin. On ollut myös mukava havaita, että uudesta laulajasta ollaan aidosti kiinnostuneita ja häntä tuetaan paljon. Toivonkin, että mahdollisimman moni nuori mies saisi kipinän aloittaa lauluharrastus.

JUSSI HINTIKKA
KAKKOSBASSO

SIRKKAlehti 2010

Julkaisija
Päätoimittaja
Ilmoitukset
Toimitus
Mieskuoro SIRKAT ry
Matti Eerola
Henri Horn
Viestintä Risto Korhonen T:mi
Risto Korhonen
Maria Latokartano
Kannen pohjakuva
Eenokki Kososen käsin
kirjoittamat nuotit
Puumiesten marssiin
Sivunvalmistus
Paino
Painos
Tavukatti Oy
Lehtisepät Oy,
Jyväskylä 2010
57.000 kpl

VIESTINTÄ **RK** RISTO KORHONEN

Keiteleentie 3, 44200 SUOLAHTI
040 518 0161, risto.korhonen@ppb.inet.fi

Jälkiä yli 20 v.
TAVUKATTI

JYVÄSKYLÄSSÄ KUOPIOSSA
Kauppakatu 41 A, 020 155 6010 Puijonkatu 26, 020 155 6021

www.tavukatti.fi